

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 26 września 2013 r.
— Komisja Europejska przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-189/11) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Podatki — Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuły 306–310 — Procedura szczególna dla biur podróży — Rozbieżności pomiędzy wersjami językowymi — Przepisy krajowe przewidujące zastosowanie tej procedury szczególnej do osób innych niż podróżni — Pojęcia podróźnego i klienta — Wyłączenie z tej procedury szczególnej sprzedaży detalicznej — Wykazanie na fakturze kwoty podatku VAT podlegającego odliczeniu niezwiązanego z naliczonym podatkiem należnym lub zapłaconym — Określenie podstawy opodatkowania w sposób ogólny dla danego okresu — Niezgodność)

(2013/C 344/03)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Lozano Palacios i C. Soulay, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: S. Centeno Huerta, pełnomocnik)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek i T. Müller oraz J. Očková, pełnomocnicy), Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i J.-S. Pilczer, pełnomocnicy), Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: A. Kraińska, A. Kramarczyk, M. Szpunar i B. Majczyna, pełnomocnicy), Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes i R. Laires, pełnomocnicy), Republika Finlandii (przedstawiciele: J. Heliskoski i M. Pere, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 73, 168, 169, 226 i 306 — 310 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Procedura szczególna dla biur podróży

Sentencja

1) Królestwo Hiszpanii:

— wyłączając z zastosowania procedury szczególnej dla biur podróży sprzedaż detaliczną podróży organizowanych przez biura prowadzące sprzedaż hurtową, dokonywaną przez działające we własnym imieniu biura prowadzące sprzedaż detaliczną;

— zezwalając biurom podróży, pod pewnymi warunkami, na wykazanie na fakturze ogólnej kwoty podatku od wartości dodanej, niewykazującej jakiegokolwiek związku z podatkiem faktycznie przeniesionym na klienta, i zezwalając temu klientowi – o ile jest on podatnikiem – na odliczenie tej ogólnej kwoty od należnego podatku od towarów i usług; oraz

— zezwalając biurom podróży — o ile korzystają one ze wskazanej procedury szczególnej — na określenie podstawy opodatkowania w sposób ogólny dla danego okresu rozliczeniowego,

uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy art. 168, 226 i 306–310 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej.

2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

3) Komisja Europejska pokrywa jedną czwartą własnych kosztów.

4) Królestwo Hiszpanii pokrywa własne koszty i trzy czwarte kosztów Komisji Europejskiej.

5) Republika Czeska, Republika Francuska, Rzeczpospolita Polska, Republika Portugalska i Republika Finlandii pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 186 z 25.6.2011.